

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Januarius' 10-dikén, 1826.

Orosz Birodalom.

Közelébbi Ujságunkban megírtuk, hogy S. Petersburgba Sándor Császár-halálának híre megérkezvén, kit gondoltak mindenek, hogy a' Császári thronus' ra fog lépni, kinek hűségére azonnal minden Politikai és Katonai Tiszti-karok, Miklós Nagy Hertzeggel együtt, meg is esküdtek. Azonban megérkezvén Bétsbe a' Deczember 26-dikán kijött S. Petersburgi Frantzia Ujságnak rendkívül való Toldalékja, ebből azt látjuk, hogy másképpen ütött-ki a' dolog, és nem Konstantin, hanem Miklós Nagy Hertzeg lett Császárrá. Miképpen történt ezen dolog, következő módon adatik elé az említett rendkívül való Toldalékban: —

„Mi Első Miklós, Isten' kegyelméből minden Oroszok' Császárja és Egyedül Uralkodója etc, etc. etc, minden hűséges alattvalójainknak tudtokra adjuk:

„Szívünknek keservében, a' minket, Császári Házunkat 's kedves Hazánkat lenyomó közönséges bánkódások között, megalázzuk magunkat a' Legfőbb Felsőnek kimagyarázhatatlan Végzése előtt, 's csak egyedül ő benne keressük önn' Erőnket és Vigasztalásunkat. Ő a' Ditsőséges Emlékezetű I-ső Sándor Császárt magához hívta, és mi mindnyájan egy olly Atyát és olly Monárkhát veszítettünk-el, a' ki 25 esztendő alatt az Oroszbirodalom' és mi' szerentsénket tette.

„Midőn mi Dec. 9-dikén ezen szomorodásra méltó történetről hírt vettünk, ezen

bánkódásnak és könnyullatásnak pillanatjában siettünk megtenni egy szent lépést, 's csak szívünk ösztönét követvén, a' mi idősb Testvérünknek, Cesarevits Konstantin Nagy Hertzegnek, mint az Orosz thronus' első születés szerént való törvényes Örökösének hűségére, meg esküdtünk.

„Alig tettük vala meg ezen szent kötelességünket, hogy a' Birodalom' Tanácsa tudunkra adá, hogy az ő kezébe 1825-ban Oktober' 27-dikén, egy a' meghalt Császárnak petsétjével megpetsételtetett pakét tetetett volna le, mellyen a' Császárnak tulajdon kezétől illy írás találtatna: „Meg kell tartani a' Státustanátsnál mind addig, míg én más rendelést nem teszek; „ha pedig nékem halálom történne, fel kell ezen pakétát rendkívülvaló ülésben „és még minekelőtte valami egyéb határozatna, nyitni;“ — 's hogy ezen Felsőleges parantsolatot a' Birodalom' Tanácsa telyesítvén, a' pakétban következő Akták találtattak: — 1). Egy Írás, mellyet Cesarevits Konstantin Nagy Hertzeg 1822-tőben Jan. 26-dikán intézett a' most meghalt Császárhoz, 's a' melly által Ő Cs. Nagy Hertzegsége a' thronusra való következő jusról lemond — 2). Egy a' Császárnak tulajdon keze által aláíratott Manifestum, melly által ő Felsőleges, Cesarevits Konstantin Nagy Hertzegnek a' thronusrol való lemondásában megegyez 's azt rendeli, hogy Mi, mint a' Cesarevits után következő idejű Nagy Hertzeg a' Birodalmi alap-törvény szerént, a'

Koronának legközelebbi Örököse légyünk. Egyszersmind tudunkra adódék ugyan ekkor, hogy hasonló Akták volnának az Igazgató Szenátusnál, a' Szent Synodusnál, 's Moskauban a' Menybe-menettel' Erseki templomában is letétetve.

„Ezen jelentések az általunk már meg-tétetett határozást tellyességgel meg nem változtathaták. Mi ezen Aktában egy olly lemondást szemléltünk lenni, mellyet ő Cs. Nagy Hertzegsége még a' Császár' életében tett vala, 's a' melly a' Császárnak helybehagyása által erőssített-meg: de Mi azt sem nem kívántuk, jusunk se' volt arra, hogy ezen lemondást visszavehellenek tarttsuk, melly is akkor, midőn tétetett, ki nem hirdettetett 's törvényé se tétetett. Mi illy módon a' mi Hazánk-nak a' thrónusi következés' megváltozhatatlan rendje eránt való tiszteletet akartuk kimutatni, 's Esküvésünk eránt, mellyet letettünk vala, hűségesek lévén, megmaradtunk a' mellett, hogy az egész Birodalom a' Mi példaadásunkat kövesse. Ezen fontos tárgyra nézve nem a' vala a' mi czélunk, hogy a' Cesarevits ő NagyHertzegsége által kifejeztetett határozásoknak ellent-mondjunk; 's még kevesebbé az, hogy a' boldogult Császár', a' mi közönséges Atyánk és Jótévőnk' akaratiának -- azon Jóakaratiának, a' melly mi előttünk mindenkor szent fog maradni — ellenene állani akarnánk; Mi egyedül tsak a' thronusi következést megerőssítő törvényt legkissebb megsértődés ellen bátorságossá tenni, gondolkodásunknak igasságos voltát tellyes világosságban kimutatni, 's kedves hazánkat megtalalmazni kívántuk attól, hogy Törvényes Monarkhájának személlye eránt, tsak egy szempillantatig is bizontalankodhassék. Ezen határozás, mellyet Mi, lelkiismeretünknek tisztaságában, a' szívek' belső részein olvasó Isten előtt tettünk vala, Mári a Császárné a' Mi nagyon szeretett Anyánk által, megáldatott.

„Azonközben ezen December hónap' 7-dikén megérkeze Varschauba egyenesen Taganrogból két nappal hamarabb mint Petersburgba az a' szomorú tudósítás, hogy Császár ő Felsége meghalt légyen. Konstantin Cesarevits és Nagy Hertzeg ingadozás nélkül megmaradván a' maga határozása mellett, megerőssítette azt még két újabb akták által, a' mellyeket ő Decemb. 8-dikáról a' mi Kedves testvérünk Mihály Nagy Hertzeg által hozzánk elküldött. Ezen Akták valának először egy a' mi Kedves Anyánk ő Felségéhez intéztetett levél, melyben ő Császári Hertzegsége a' maga régibb határozását megújítván, 's határozását a' meghalt Császárnak 1822-tőben Febr. 14-dikén költ azon Rescriptumán, mellyet a' boldogult Császár mint Választ, ő Császári Nagy Hertzegségének a' maga Lemondó Aktájára adott volt, 's a' melynek mássa most ezen levélbe is oda tétetve találtatott, fundálván, mostanában is a' thrónushoz való minden jusairol végképpen és mindennek előtt lemond, és ezen jusokat az alapos törvények által meghatározott következési rend szerént, Réánk és Maradékainkra nézve megesméri — másodsor egy egyenesen hozzánk intéztetett levél, melyben ő Császári Hertzegsége a' maga eredeti határozását megújítja, Nékünk illy titulust ad: Császári Felséged; magának tsak a' Cesarevits titulust, mellyet az előtt is viselt, tartja-meg, 's magát a' mi Leghűségesebb Alattvalónknak nevezi.

„Azonban bár melly meghatározottak lehettek is ezen Akták, és ámbár ezek nyilvánosságosan megmutatták, hogy az ő Cs. Hertzegsége határozása állandó és megmásolhatatlan légyen, tsakugyan arra indítottak minket a' mi érzéseink és maga a' dolog' állapotja, hogy a' mondott Aktának közönségessé tétetését mind addig elhalaszszuk, míg ő Császári Hertzegsége

a' maga Akaratját azon esküvésre nézve, mellyet mi és az egész Birodalom ő Cs. Hertzegsége eránt már letettünk vala, ki nem nyilatkoztatná.

„Most már, minekutánna ő Cs. Hertzegségének ezen végképpen való akaratja' kinyilatkoztatása is megérkezett, elejike terjesztjük ezen Aktát is minden Alattvalójinknak, a' mellé ezen Aktákat is oda foglalván — 1). Az ő Cs. Nagy Hertzegsége Konstantin Cesarevits levelét a' meghalálozott I-ső Sándor Császárhoz — 2). Az ő Császári Felségétől erre adatott Váloszt — 3). A' boldogult Császárnak azon Mánifestumát, melly által ő Cs. Nagy Hertzegségének a' thronusról lett lemondását megerősíti, 's minket a' maga Örökösének lenni megesmér — 4). Az a' levél, mellyet ő Cs. Nagy Hertzegsége, ő Felségéhez a' Császárnéhoz a' mi igen szeretett Anyánkhoz küldött — 5) Azon levél, mellyet ő Cs. Nagy Hertzegsége Hozzánk intézett.

„Mind ezekhez az Aktákhoz képest és a' Birodalomnak a' thronusra való következési alapos törvénye szerént, a' minket vezérlő Gondviselésnek megmagyarázhatatlan határozásai eránt való tisztelettel eltelve, fel-lépünk a' mi Öseink' thronusára, a' minden Oroszok' Császári thrónusára, és Lengyel országnak 's a' Finlandiai Nagy Hertzegségnek thrúnusaikra, mellyek attól elváloszthatatlanok, 's a' következőket rendeljük:

Először, hogy az Erántunk és a' mi Örökösünk Sándor Nagy Hertzeg a' mi igen szeretett Fijunk eránt való hűség' hité, tétettség-le.

Másodszor, hogy a' Mi thrónusra lett lépésünk 1825-ben Dec. 1-ső napjától fogva dátáltassék.

„Végezetre meghívjuk minden hűséges alattvalójinkat, hogy buzgó imádságaikat véllünk edjütt a' Mindenhatóhoz emelvén, kérjék Isten ő Felségét, hogy

azon teréhnek, mellyet a' maga 'szent Gondviselése által réánk adott, elhordozására, Nékünk adjon erőt; és hogy minket azon állhatatos czélzásunkban, hogy csak kedves Hazánkknak éljünk, 's azon Monarkhának nyomdokait, kit most síratunk, követhessük, erőssítsen-meg. Adja Isten ő Felsége, hogy a' mi Országlásunk csak a' boldogult Császár Országlásának folytatása legyen, és hogy Nékünk engedessék meg mind azokat a' kívánságokat betölthetni, mellyek az Orosz Birodalom eránt Annak szívét elevenítették, Kinek, szent emlékezete Bennünk mindenkor azt az ohajtást 's azt a' reménséget fogja táplálni, hogy Mi az ég' áldását 's népeink' szeretét megérdemeljük.

„Költ a' mi Császári lakó városunkban Sz. Petersburgban, Dec. 24-dikén, a' Megtartásnak 1825-dik, 's Országlásunknak első esztendejében. Aláírta: — „
„Miklós.

Következnek azon Akták, mellyek az I-ő Miklós Császár' feljebb találtató Mánifestumában röviden megemlítették:

Első Akta.

A' Cesarevits Konstantin Nagy Hertzeg Írása I-ső Sándor Császárhoz:

„Sire! Császári Felségednek erántam véghetetlen jó gondolkodások által kimutatott bizonyosságai buzdittatván, mérészlek még egyszer Felségedhez járulni, 's a' Felséged lábai' elejébe egy kérest lenni.

„Minthogy én sem azt a' Zsenit (genie), sem azokat a' talentumokat, sem azon erőt magamban meglenni nem érzem, mellyek arra szükségesek, hogy valaha azon Monarkhának méltóságára, melyhez különben születésem szerént jusom lehetne, felemeltethessék, erre nézve

Kérem Felsőgedet, hogy ezen just tegye által arra, kit ez én utánnam illet, 's erősítse-meg e'-képpen örökre a' Birodalom' állandóságát. A' mi engemet illet, én ezen lemondás által, azon magamra válalt kötelességnek, mellyet első feleségemtől lett elválásomkor önként és nyilván való módon felválttam vala, új kezességet és új megerősítést adok. Jelenlévő állapotomnak minden környülállásai jobban-meg-jobban felindítanak ezen eszközhöz való nyúlásra, melly az egész Birodalomnak és egész Európának megfogja gondolkodásom' egyenességét mutatni.

„Sire! méltóztassék Felsőged, jószággal elfogadni kérésemet; méltóztassék abba' is segítségül lenni, hogy a' mi Felsőges Anyánk is egyetértsen, 's erősítse-meg azt Felsőged a' maga Császári helybehagyása által. Én a' magános élet' körében mindenkor azon fogok törekedni, hogy a' Felsőged hűséges alattvalójinak és mind azoknak, a' kiket kedves hazájok eránt való szeretet lelkesít, mustra gyanánt szolgálhassak.

„Költ Sz. Petersburgban Jan. 26-dikán 1822-tőben. Mély alázatossággal vagyok Cs. Felsőgednek leghűségesebb alattvalója és testvére — „

„K o n s t a n t i n C e s a r e v i t s .

Második Akta.

A z I - s ő S á n d o r V á l o s z a :

„Igen szeretett Ötsém! Levelét megkívántató figyelemmel megolvastam. Mint-hogy én a' C e s a r e v i t s ' szíve' gondolkodásának felséges volta felől mindenkor méltóképpen ítéltém, ehezképpent semmit nem találtam ezen levélben, a' mi engem' véletlenül meglephetett volna. Ez' Kedves Ötsémnek a' Státus eránt viseltető egyenes vonszódása 's annak megzavartathatatlán nyugodalma eránt való gondoskodása felől, új bizonytságot mutatott.

„Kívánsága szerént írását a' mi szeretett Anyánknak elibe terjesztettem. Ő azt éppen azzal az érzéssel elolvasta, mellyel én elolvastam vala, 's megesmerte abban azon nemes indító okokat, mellyek C e s a r e v i t s Ötsémet vezérlették.

„Nekünk kettőnknek már most, minékutánna az Ötsém által felhozott indító okokat megfontoltuk, nints egyéb hátra, hanem hogy az Ötsémnek telyes szabadságot adjunk arra, hogy ingadozás nélkül való határozását kövesse, 's a' Mindenhatót kérjük, hogy illy tiszta célzásoknak következéseit áldja-meg.

„Költ Sz. Petersburgban Febr. 14-dikén 1822-tőben. Vagyok örökre igaz indulatú testvére — „

„S á n d o r .

Harmadik Akta.

A' S á n d o r C s á s z á r' M a n i f e s t u m a :

„Isten kegyelméből Mi I-ső S á n d o r, Minden Oroszoknak Császára és Uralkodója, etc, etc, etc, hírül adjuk minden hűséges alattvalóinknak:

„Azon szempillantattól fogva, melyben a' minden Oroszok' thrónusára léptünk, szüntelen éreztük, hogy a' Mindenható Isten eránt tartozó kötelességünk legyen a' Mi kedves hazánknak és népeinknek boldogságokért nem tsak a' mi Országlásunknak ideje alatt kezeskedni, hanem az ő boldogságokat és nyugodalmat a' mi halálunk után is az utánunkkövetkezni fogó Császárnak nyilvánóságos és meghatározott módon való kinevezése által elkészíteni, 's telyes bátorságba helyheztetni. Mi nem nevezhettük őtet úgy közvetlenül ki, mint régi Öseink tselekedtek, azon esetben, ha az Isteni Gondviselésnek nem találna tetszeni, nekünk Örökös adni. Azonközben mennél inkább számosságosodnak esztendejink, annál jobban érezzük, hogy melly szükséges legyen si-

etnünk thrónusunkat olly állapotba helyheztetni, hogy üressen még csak egy szempillantatig se maradhasson.

„Midőn ezen gondoskodást szívünkben hordoznók, a' mi igen szeretett testvér Ötsénk Cesarevits -K onstantin Nagy Hertzeg hozzánk járulván, azt a' kérelmet intézte csak szívének indittatásából hozzánk, hogy a' maga Felsőégi Jussát, a' melly őtet az ő születéseszerént a' thrónusra felemelhetné, annak által adhassa, kit az, ha ő nem volna, illetve. Ugyan ő azon czélzását is kinyilatkoztatta ugyan ekkor, melly az általunk 1820-ban kiadatott 's a' thronusi következtetést illető Toldalék-Aktának — tudniillik azon Aktának, mellyet ő annyiban, mennyiben az őtet illethetné, önként és nyilván megesmert — új megerősítést adna.

„Mi mélyen megilletettünk ezen áldozaton, a' melynek tételére magát a' Mi igen szeretett testvérünk, Császári Házunk Örökségi Státutumainak megerősítésére, 's minden Oroszok' Császári Birodalmának ingadozás nélkül való tsendességére nézve, illy nagy önn' megtagadással meghatározta.

„Minekutánna Mi az Isten' segedelméhez foházkodván, ezen szívünknek éppen olly betses mint a' Státusra nézve fontos tárgyat éretten megfontoltuk 's úgy találtuk volna, hogy a' mi thronusra való következtetést illető Státutumaink azoktól, kiknek jussok van a' thronushoz, telyességgel el nem veszik azta' hatalmat, hogy ezen jusokról lemondhassanak, ha csak ezen esetben a' thronusi következtetés' sorában valamely nehézség magát elé nem adja, Mi, a' mi Felsőégi Anyánknak megegyezésével, mint a' Császári Familiának Feje ezen legfőbb jusunk szerént, a' melly réánk örökség szerént szállott, 's azon telyes Hatalommal élven, mellyet Mi az Istentől vettük, a' következőket határozzuk — „

(Folytatása jövő pénteken következik)

Sz. Pétersburgból Dec. 27-dik napjáról nagyon szomorú történetről való tudósítás érkezett Bétsbe, a' melly Dec. 26-dikán, mint az Iső Miklós Császár' hűségére lett megesküvésnek napján fordult elé. A' történet e' volt:

„A' mondott napon reggel minden Cs. Testörző Regementeknek le kellett volna tenni az új Monarkha' hűségére való esküvést. Délelőtt 12-tődfél órakor jelentték a' fő Strázsa-ház' 's a' Cs. palotában lévő Generál-Stáb' vezérjeik, hogy a' Testörző Lovas Regementek, a' Gavallér-Testörzők, a' Preobraschinsky, Semenoffski, 's az Ismailowski nevű Regementek, a' Paulowsky Granadírosok, a' Testörző-Vadászok, a' Finlandiai Vadászok 's a' Szapörök' Bataliona, a' hitet már letették volna. Hanem a' több Regementektől még semmi jelentés nem érkezett vala, a' mi mindazáltal csak annak tulajdonított, hogy ezek, távolabb lévő Kaszármákban vagynak szállva.

„Dél-tájban olly hír-tétel érkezett, hogy a' Lovas Ágyuzóknak négy tisztjeik ellent állván, fogságra küldettettek. Azonban az egész Ágyuzó-sereg letette vala a' hűség' hitét.

„Egy óra tájban tudósítás érkezett, hogy 3—4 száz katonák a' Moskaui Regementnek Kaszármájából megeresztett zászlóval kiléptetvén, illy kiáltozás mellett: Eljen Konsantin Császár! a' Szenátus' piatza felé léptettek.

„A' nép azonnal nagy sokasággal össze kezdett ezen piatzon 's a' Kastély' piatzen is gyülekezni. A' Császár egyedül minden kíséret nélkül lejött a' nép közzé, melly őtet a' szeretetnek és tiszteletnek legnyilvánosabb kimutatásával fogadia.

„Azonközben a' Moskaui Regementnek két Kompániájánál még tartott a' támodás. Ezen Kompániák, 7—8 tiszteknek vezérléssek alatt, de a' kikkel Frakban még más néhány gyanus tekintetű személlyek is

össze elegyítették vala magokat, a' Szenátus' piatzán négy szegletű sort formáltak vala, 's őket a' nép' sepreje körül vévén, hurra! kiáltozással töltötték-el a' levegőt.

„Már most elmulaszthatatlanul szükség vala egy eltökéllettséggel bíró és hűséges katona erőnek megjelenésére. A' Császár a' Preobraschensky Regimentnek egy Batalionát eléállani parantsolta, 's maga annak elejébe állván, azzal a' támadókhoz közelített, de olly meghatározással, hogy tsak azon esetben fog erőszakhoz folyamodni, ha a' beszéd által való meggyőzésnek telyességgel semmi foganatja nem lenne.

„A' Sz. Petersburgi Katona Kormányozó Gróf Miloradovits azon közben a' támadókhoz lovagolván, olly reménységgel, hogy beszéde által őket talán kötelességeikhez visszatéritheti, egy Frakba öltözködve lévő ember, pistolyát a' Kormányozó' mellyének tartotta 's elsütvén a' lova hátáról egyszerre a' földre buktatta.

„Ez a' vakmerő tselekedet nem foztotta-meg a' Császárt az indulatlanságtól. Alhatatossággal megmaradott a' piatzon 's a' Rebelliseket még egyszer meghívatta, hogy engedelmeskedjenek, a' nélkül mindazáltal, hogy eltitkólta volna előttök, hogy a' támodás' fejének minden esetben példásan meg kellene büntettetniük.

„E-közben a' Császár' parantsolatjára a' Finnlandiai Vadászoknak, kik a' Kastélyban strázsát állottak, a' Szápör-Batalion segítségekre, 's a' Testörző Lovasság, a' Paulowski' Granadiros Regimentje, a' Gavallér Testörzők 's a' Testörző Agyuzók' első Brigadáját, megerössítettésekre, összehívattatván, mind ezek a' sergek kérték a' Császárt, hogy engedné-meg nékiek, hogy a' támodásnak és a' Rebelliseknek egy szempillantat alatt vethessenek véget. Ezen utolsóknak a' Moskai Regimentből néhány Granadirosok 's a' tengeri Testörzők

közzül is segítségekre jöttek vala néhányak.

Ellenben Mihály Nagy Hertzeg, ki éppen ezen szempillantatban érkezett vala meg Sz. Petersburgba, 's meghallotta vala, hogy Osztyánának egy Regimentje, tudniillik a' Moskaui Regiment a' támodásban részesült volna, tsak maga edül azonnal a' Kaszármákba sietvén, ott ezen Regimentnek hat Kompániáit, a' kik elébb ugyan megesküdni nem akartak, de azonban pajtásaikat követni sem akartván a' Szenátus' piatzára vélek együtt ki nem mentek vala, a' Miklos' Császár' hűségére, mellyet ők már ekkor minden ellentállás nélkül letettek, megeskette. Sőt többet tselekedett; mint hogy ezen ha-Kompaniák' elejibe állván, ezeket Felsőges testvérének segítségére vezérlette, éppen olly eltökéllettséggel 's nyughatatlansággal kívánván, mint a' többi tisztek kívánták, hogy a' még ekkor is telyes vakmerőséggel tartott támodásnak, egyszerre végvettessék.

„Tsak az éjszakának elkövetkezésével, minekutánna a' jóságnak minden útjai haszon nélkül megpróbáltattak, 's minekutánna már még a' Sz. Petersburgi Metropolitának jó intései is megvettettek volna, vette magát a' Császár arra, hogy, bár melly nehezen esett is ez az ő szívének, erőszakhoz nyúljon.

„Agyuk állittattak elé — a' Rebellisekre néhány lövések tétettek — 's erre azonnal az egész piatz megüresedett — a' szaladó támodóknak kevés maradványára a' Lovasság rájuk tsapott — 's üzőbe vévén őket minden felé széllyel kergette — 's ez megesvén minden utzákra le's-fel járó vigyázó tsapatok küldettek-el. Estvéli 6 órakor már nem volt a' Rebellisek közzül két ember együtt. A' Rebellisek fegyvereiket elhányván; magokat kegyelem kérésel megadták. Estvéli 10 óráig már 500 illy szerentsétleneket fogdostak volt egyen-

ként össze a' kiküldetett strázsák; 's már a' legbűnösebb tisztek is fogságra tétettek vala. Egyelőre most mindnyájokat a' Petersburgi erősségbe zárták.

„A' Császár, a' ki ezen sajnálásra méltó történet' alkalmatosságával olly megrettenhetetlenséget 's elmebeli jelenlévőséget bizonyított, a' mellyet valamint a' seregek úgy a' legidősebb Generálisok is bámulással szemléltek, estvéli 6 órakor a' Cs. Kastélyba vissza térvén, ott az ő jelenlétében az ő Felsége thrónusra lett lépéséért való Te Deum laudamus elénekeltetett, 's ezen Isteniszteleten a' legelőkelőbb polgári és katonai Tisztikarok jelen voltak.

„A' főbb bűnösöknek önként való válástételeik, az a' hamarság, mellyel a' támadók a' megtámodtatás után azonnal elszéledtek, a' katonáknak, kik a' magok Kaszármáikba siettséggel vissza gyülekeztek, 's vétkes tselekedeteiket megsiratták, tiszta szívvel való bánkódása, röviden szollván mindenek azt mutatják, hogy ez a' szomorú történet a' katonáknak nem tulajdoníthatatik, és hogy a' Konstantin Nagy Hertzeg' kedviért nyilatkoztatott kívánságok, 's az azon megesküvésre való czítálás, melly ugyan az ő Cs. Nagy Hertzegsége hűségére már véghez ment vala, de a' mellyet az ő Cs. Nagy Hertzegsége' visszavehetetlen határozása már eltörlött vala, a' támodás' valóságos plánumának — tudniillik annak a' plánumnak, hogy olly mozgások gerjesztődjenek-fel, mellyek által a' Birodalom a' fejetlenségnek minden nemű inségei közzé buktatódott volna — tsak áll-oreza-gyanánt szolgáltak.

„Ha másfelől azt meggondóljuk, hogy a' támodók négy óráig állottak egy közönséges piatzon, a' melyre sok ideig minden felől szabadon lehetett bemenni, 's még is részeg katonákon 's hasonló részeg népsalakján kívül, az ők' száma semmi egyéb nevedést nem kapott; hogy

minden féle Testörző Regimentek közzül tsak néhány Kompániák tsábíttathattak-el 's ragadtathattak ezen veszedelemre; 's hogy in massa egy egész sereg is a' támodásban nem részesült — mind ezek nyilván mutatják, hogy az egész támodás tsak egy eltsábíttatott tsoport katonaságra terjedt-ki.

„Azon Regimentek, kik ezen éjszákát a' Császári Burg, körül vigyázva töltötték, már a' magok kaszárnyaikba vissza tértek, 's ma reggel a' Császár által megmustráltattak. Tudtára esvén ő Cs. Felségének, hogy az a' tengeri Testörző katonák Bataliona az ő maga viselete miatt nagy bánkódást mutatna, 's olly módon nyilatkoztatná-ki magát, hogy tsak hűségtelen sugallások által tsábíttatott volna-el, 's éppen ekkor a' Mihály Nagy Hertzeg' kezeibe a' hűség' hitét már letette volna, megengedte ő Felsége ezen Batalionnak, hogy előtte megjelenhessen, botsánatot adott néki nagy lelkűséggel, 's a' zászlót is, mellyet attól tegnap elvettek vala, vissza adta néki.

Jan. 1-ső napján így írtak Varschauból
Tisztiképpen: —,

„Három órák előtt megérkeze végetre a' Thronusra való lépés felett való kérdésnek kifejtődésével a' Kurír Sz. Petersburgból. Miklós Nagy Hertzeg az, ki a' Cs. thrónusra felült, és mint az Orosz Birodalom' Császára 's Lengyel ország' Királya proklamáltatott. Konstantin Nagy Hertzeg vévén ezen tudósítást azonnal minden Udvarnokjait össze hívatta 's a' maga Hitvesének Lowiz Hertzegnének és számos Generálisoknak jelenlétében az új Császár Ukását felolvasta, 's annak olvasását illy kiáltással rekesztette: Hurrah! Eljen az én szeretett Testvér Ötsém 1-ső Miklós Császár! az én Legkegyelmesebb

Császárom és Uram!“ — Itta' hódolás 's a' katonák' feleskedtetése holnap fog véghez menni.“

B é c s.

A' Bankó-Biztosság e' hónap' 9-dikén 34 forintokra határozta Bankó betsben az 1825-dik esztendőnek 2-dik Semestrisére tartozó Dividentumot egyegy Aktziáért. E' mellett a' Tartalék-fundusba minden Aktziáért 5 f. 3/4 k. tétetett-le hasonló bets szerént.

A' pénzfolyamat Jauuárius' 7-dikén, közép ár:

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji	91 1/2
Az 1820-béli sorsosok,	143 1/3
Az 1821-béli hasonlóok,	121 1/4
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 49 1/2 forinton keltek, mind C. ben	
A' Bankó Aktziák keltek 1173 forin. Con. pénzben.	

Magyar Ország.

A' P o s o n y i Ujságokból: — Dec. 30 és 31-dik napjain mind két Táblák Gyülést tartottak, a' Rendek Táblája ugyan az akkori Personalis Urnak egészgtelen-

I g a z í t á s. Az I-ső számú Kurír' 7-dik lapján, az első hasáb' 16-dik sorában alólról felfelé számlálván, e' helyet: temploma előtt, kell olvasni t e m p l o m á b a n.

Mi a' múlt pénteken elkészítettük a' II-dik számú Kurírt, de a' Vízkereszt napi innep miatt valami akadály adván elé magát, el nem küldhettük; most ezt is küldjük.

sége miatt a' Nagyságos G h y c z y Péter Vice-Palatinus Úr előlülése alatt, a' melly ülésekben még mind a' Felséghez küldendő Felírás volt a' tanátskozások' tárgya, melly még el nem végeztetett. Dec. 31-dikén, minekutánna a' Rendek egy számos Küldöttség által a' magok véleménynyeket a' Mánásokhoz által küldötték, egyszersmind Nádorispány Ő Cs. Fő Hertzegségének Új-esztendei köszöntést tétettek, valamint szintén ugyan azt a' Császári Fő Hertzegnénél is megtétetni kívánták volna, Ki mindazonáltal azt, mint hogy már akkor Béts felé induló vala, ekkor nem fogadta-el, hanem, miat akaratját kijelentette, visszajötére halasztotta elfogadását. A' Cs. Fő Hertzeg e' napon az ülés után 3 óraker Béts felé útnak indult, de a' honnét e' h. 3-kán, mindenek örömére szerentsésen vissza érkezett. A' Rendek azonközben Kerületi ülésekben folytatták munkájokat, a' fontosabb tárgyakat Országos gyülési ülés' elibe készítvén.

Dec. 3-dikán gyülést tartván a' Mánások felolvasták a' Rendeknek a' Czikkelyeket illető kérésekre adandó Váloszt, 's azon majd semmit se' változtatván, oda elküldötték; melly felett a' Rendek 5-dikben tanátskoztak, kiknek Küldöttsége 5-ben délutánni 6-todfél óraker tette-meg a' Cs. Fő Hertzegaszszonynál az Új-esztendei köszöntést.